

ind paa ham. 300,000 Rbd. pr. Miil overstiger jo nemlig endog de 6 Millioner for hele Everbanen, der ved 2den Behandling af flere ærede Medlemmer, deriblandt navnlig den ærede Ordfører, blev fremstillet som en altfor høi Priis. For at inødegaae denne Indvending, som jeg maatte ansee for at være begrundet, forudsat at Præmisserne vare rigtige, stille vi dette Forslag; men ved at stille det sølte vi, hvad man overhovedet paa mange Punkter i denne Sag maa erkjende, at der ikke forelaa tilstrækkeligt Materiale. Vi sølte, at det var os umuligt med nogen Forvisning om, at det var den rette, at sætte en bestemt Sum, men en skulde der opstilles, og vi besluttede os til at vælge den, som vi fandt stemmende med de Resultater, som fremgik af, hvad der fra flere Sider i Salen var oplyst. Vi nærede derhos det Haab, at man fra andre Sider vilde stille Forslag til at ændre denne Sum, dersom den maatte vise sig for lav, og der er jo ogsaa fremkommet et Ændringsforslag i denne Retning. Jeg for mit Vedkommende troer at maatte stemme for dette Underændringsforslag, men iøvrigt troer jeg ikke, at det, efter hvad vi igaar have hørt udtale af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Feszen) er af videre Interesse, enten det ene eller det andet af disse Forslag vedtages. Endnu maatte jeg maaskee med den meget ærede Formands Tilladelse blot berøre, at jeg havde stillet et Par Underændringsforslag, navnlig for at bøde paa den, som jeg tilstaaer, uheldige Redaction af Paragraphen, der vilde fremkomme, hvis de til den stillede Forslag, og navnlig det nysomhandlede under Nr. 4, blev antaget. Den ærede Formand har meent, at de ikke ere virkelig sande Underændringsforslag; jeg skal naturligvis høre mig for denne Kjendelse, og jeg gjør det saameget lettere, som jeg virkelig efter den hele Stilling, hvori Sagen er kommen til at staae, anseer det for temmelig ligegyldigt, om disse Ændringsforslag tilstedes at komme under Afstemning eller ikke. — Forslagene under Nr. 5 og 6 anseer jeg det for overskødigt nærmere at gjenuemgaae; det vil let sees, at de ikke indeholde væsentlige Forandringer, men kun gaae ud paa at afhjælpe de formeentlige Mangler i Henseende til Tydelighed, der under Sagens 1ste

Behandling bleve omtalte. Af samme Beskaffenhed er i Virkeligheden det Forslag, der er stillet til § 4. Det gaaer mig, som det er gaaet flere, at det har forekommet mig at være en noget underlig og kunstig Maade, hvorpaa man har angivet det Beløb, som Forpagteren af Banen skulde stille Sikkerhed for til Opfyldelsen af sine contractmæssige Forpligtelser. Vi have derfor søgt nogenlunde at regne ud, hvor stort det i Virkeligheden vilde blive, og vort Forslag maa da ialtsald have den Forpligtelse at vise, hvor stort dette Beløb er. Paragraphen i Udkastet har imidlertid endnu en anden Mangel. Man kan see af Motiverne til Lovforslaget, at det har været Meningen, at Renten af det Beløb, der skulde deponeres, ikke skulde tilfalde Forpagteren, men derimod Statskassen, der igjennem disse Rentebeløb omsider skulde søges dækket for hele Anlægscapitalen; men det kan man ikke faae ud af Paragraphen. Naar Forpagteren skal deponere et vist Beløb af 4 pCt. rentebærende gode Effecter osv., og tillige stille Sikkerhed i Materiale, saa maa man antage, at han skulde staae i samme Stilling til den ene Deel som til den anden, med andre Ord, at han skulde vedblive at være Eier af begge Dele; men efter almindelige Retsregler vilde da deraf følge, at Forpagteren blev berettiget til at nyde Renten af de af ham deponerede rentebærende Effecter. Forslaget gaaer som sagt ud paa tydeligt og klart at udtrykke den Tanke, som dunkelt og uheldigt udtrykt skulde indeholdes i Lovudkastets § 4. Det ærede Mindretal har stillet et Forslag til samme Deel af § 4, der deri er forskjelligt fra det af os stillede Forslag, at det gaaer ud paa, at Renten ikke skal tilfalde Staten, men derimod Forpagteren. Jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget imod at stemme derfor. Hensigten med vort Forslag var som sagt at ville afhjælpe en Mangel paa Tydelighed og rigtig Affattelse i Lovudkastet, men det forekommer mig i og for sig at være temmelig ligegyldigt, enten det ene eller det andet Forslag vedtages. Det forholder sig nemlig ganske vist, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thune) har udtalt og udviklet, at det er en Selvfølge, at Forpagteren af Banen, der til-